

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. marta 2013. god.

Br. ref.: RK393/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br.KI 10/13

Podnosilac

Enver Zeneli

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Pkl. br. 125/2012,
od 30. novembra 2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Zahtev

1. Zahtev je podnet od strane Enver Zeneli, sa prebivalištem u selu Mališevo, Opština Gnjilane (u daljem tekstu: Podnosilac), zastupljen od strane g. Shemsedin Piraj.
2. Podnosilac osporava presudu Vrhovnog suda Pkl. br. 125/2012, od 30/11/2012 (u daljem tekstu: presuda).
3. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 22. Zakona i pravilu 30 i 75 Poslovnika o radu.

Postupak pred sudom

4. Dana 25. januara 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu.
5. Dana 3. februara 2012. god., predsednik je imenovao sudiju Almiro Rodrigues kao sudiju izvestioca i veće za razmatranje sastavljeno od sudija Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
6. Dana 27. februara 2013. god., Sud je obavestio Vrhovni sud u vezi sa zahtevom.
7. Dana 27. februara 2013. god., Sud je poslao dopis podnosiocu, tražeći od njega da popuni zvanični obrazac zahteva i da uključi ovlašćenje za svog advokata.
8. Dana 4. marta 2013. god. advokat podnosioca zahteva je podneo traženu dodatnu dokumentaciju.
9. Dana 12. marta 2013, Veće za razmatranje razmotrilo preliminarne izveštaj sudije izvestioca i Sudu iznelo preporuku za neprihvatljivost zahteva, i da se odbija zahtev za privremenu meru.

Pregled činjenica

10. Dana 6. aprila 2006. god., Opštinski sud u Prištini je proglasio podnosioca krivim (P. br. 210/2005) za optužbe teška krađa [Član 253. KZK] i falsifikovanje isprava [Član 332. KZK] i osudio ga sa 6 meseci zatvora i novčanom kaznom od 1000 € (hiljadu Evra).

11. Dana 17. juna 2006. god., podnosilac zahteva je uložio žalbu Okružnom sudu u Prištini protiv presude, osporavajući je, predlažući poništavanje presude i vraćanje na ponovno suđenje.
12. Dana. 21. novembra 2008. god., Okružni sud je delimično odobrio žalbu (AP. br. 452/06) podnosioca i preinačio je presudu Opštinskog suda, potvrđujući kaznu zatvora za 6 (šest) meseci i menjajući iznos novčane kazne sa 1000 € (jedna hiljada Evra) na 800 (osam stotina Evra).
13. Dana 13. jula 2012. god., podnosilac je podneo Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti, zato što *“onemogućeno mi je je da predstavim tezu odbrane, čime je povređeno moje pravo na odbranu u ovoj fazi postupka, a što je bilo od važnosti za donošenje zakonite i pravične presude”*.
14. Dana 22. marta 2010. god., Vrhovni sud (Pkl. br. 15/2010) je proglasio zahtev osnovanim, poništio je presudu Okružnog suda i vratio postupak na ponovno suđenje, jer je Okružni sud u Prištini izvršio kršenje odredaba Zakonika o krivičnom postupku Kosova kojim se reguliše učešće stranaka na sudskim sednicama.
15. Dana. 6. maja 2010. god., Okružni sud je odbio žalbu podnosioca (Ap. br. 152/2010) i potvrdio je presudu (P. br. 210/2005) Opštinskog suda.
16. Dana 13. jula 2012. god., podnosilac je još jednom tražio od Vrhovnog suda zaštitu zakonitosti.
17. Dana 30. novembra 2012. god., Vrhovni sud je odbio (Pkl. br. 125/2012) zahtev kao neosnovan, navodeći da:

“... a bitne povrede odredaba krivičnog postupka za koje se tvrdi ne stoje, jer kao što se u obrazloženju ove presude navodi, njihove izreke su razumljive, jasne i bez protivrečnosti, bilo same sa sobom, bilo sa svojim obrazloženjima”.

Navodi podnosioca

18. Podnosilac zahteva navodi da: *“Prvostepeni sud, iz meni nepoznatih razloga je sebe lišio mogućnosti da u konkretnom slučaju sa punom tačnošću utvrdi činjenično stanje, iz činjenice da se upoređivanjem ova dva vozila koje je trebalo da se obavi, sasvim lako se moglo doći do donošenja zaključka da se radi o dva vozila, koja su prema tehničkim podacima potpuno različita...”*.
19. Pored toga, podnosilac zahteva navodi da: *“usled nedostatka obezbeđivanja predloženog materijalnog dokaza od strane veštaka odgovarajuće oblasti-mašinstva, veštačenje koje je predloženo sa moje strane i od strane branioca, činjenično stanje je ostalo nerasvetljeno”*.

20. Ukratko, podnosilac se žali da presuda Vrhovnog suda krši njegovo ustavno pravo na pravično i nepristrasno suđenje garantovano članom 31. Ustava.
21. Podnosilac zaključuje, zahtevajući od Ustavnog suda da donese presudu koja navodi:

***"PROGLAŠAVA** se prihvaćenim zahtev podnosioca zahteva Envera Zeneli iz sela Mališevo, opština Gnjilane.*

***UKIDAJU** se sve sudske odluke i stvar se vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.*

***NALAŽE** se prvostepenom sudu da obezbedi neophodni materijalni dokaz od strane veštaka odgovarajuće oblasti-mašinstva, dokaz koji je predložen od strane branioca i podnosioca ovog zahteva".*

22. Podnosilac dalje zahteva, iako ne izričito, od Ustavnog suda da uvede privremene mere u njegovom slučaju, tražeći:

***"NALAŽE SE** obustavljanje izvršenja presude prvostepenog suda u Prištini, identifikovane u spisima".*

Preliminarna ocena prihvatljivosti zahteva

23. Pre svega, Sud ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio sve uslove o prihvatljivosti propisane Ustavom, Zakonom i Poslovnikom o radu.
24. Sud primećuje da je podnosilac opravdao zahtev relevantnim činjenicama i implicitnim pozivanjem na navodna kršenja; izričito osporava presudu, predmet ocene, kao konkretan akt javnog organa; ističe traženu pravnu pomoć; i prilaže različite odluke i ostale potkrepljujuće informacije i dokumente.
25. Međutim, Sud primećuje da pravilo 36 (1).c) Poslovnika o radu predviđa:

"Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.."

26. Sud se isto tako poziva na stav 1 člana 113 [Jurisdikcija i Ovlašćene Strane] Ustava koji utvrđuje:

"Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način".

27. Glavni zahtev podnosioca ima veze sa navodnom pogrešnom i nepotpunom ocenom materijalnih dokaza od strane redovnih sudova.

28. Sud podseća da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane Vrhovnog suda, osim u meri u kojoj su povređena prava i slobode zaštićena Ustavom (ustavnost).
29. Stoga, Sud ne treba da deluje kao sud četvrtog stepena prilikom razmatranja odluka donetih od strane redovnih sudova. Dužnost je redovnih sudova da tumače i primene određena pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za Ljudska Prava [ESLJP] 1999-I).
30. Konačno, Sud može samo da razmotri da li su dokazi prikazani na takav način, kao i da li su postupci uopšteno, gledani u njihovoj celini, vođeni na takav način da je podnosilac zahtevao imao pošteno suđenje (vidi između ostalog, Izveštaj Evropske Komisije za Ljudska Prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva Zahtev br. 13071/87, donet 10. jula 1991. god.).
31. Štaviše, podnosilac zahteva prosto osporava da li je Vrhovni sud u potpunosti primenio zakon na snazi i ne slaže se sa činjeničnim nalazima sudova u vezi sa njegovim slučajem.
32. U stvari, podnosilac nije potkrepio navode na ustavnim osnovama i nije pružio nijedan dokaz da su njegova prava i slobode prekršena od strane Vrhovnog suda.
33. Stoga, Ustavni sud ne može doći do zaključka da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravilni ili arbitrarni (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
34. Štaviše, Sud primećuje da su presude Vrhovnog i Okružnog suda bile dobro argumentovane i potpuno obrazložene i ponovo podseća da nije u nadležnosti ustavne ocene da proverava procenu dokaza izvršenu od strane redovnih sudova.
35. Iz toga sledi da je, u skladu sa članom 113 (1) Ustava i pravilom 36 (1.c) Poslovnika o radu, zahtev neprihvatljiv kao očigledno neosnovan.

Zahtev za uvođenje privremene mere

36. Član 27. Zakona, i naročito pravilo 54 (1) Poslovnika o radu, određuju da "kada upućivanje nije rešeno pred Sudom i kada Sud nije presudio o merodavnosti predmeta, stranka može zahtevati uvođenje privremenih mera.

37. Međutim, uzimajući u obzir da je zahtev proglašen neprihvatljivim, podnosilac zahteva, shodno pravilu 54 (1) Poslovnika o radu, nema pravo da zahteva privremene mere.
38. Pored toga, podnosilac samo traži od Suda da uvede privremene mere, a da nije pružio dodatne argumente ili relevantne dokumente njegovom zahtevu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni Sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 20. i 27. Zakona i pravilu 54, 55 i 56. stavu 2. Poslovnika o radu, nakon većanja od 12. marta 2012. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv.
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenu meru.
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama
- IV. DA OBJAVLJUJE ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona.
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani